

[Niels Helveg Petersen.]

Der er ikke givet de lokale programråd nogen egentlig medindflydelse. Og hvorfor er i øvrigt København og Frederiksberg ikke ansat for at være lokalområder af en sådan betydning, at der også her kunne blive tale om, hvis man endelig ville mene noget med decentralisering og medindflydelse, at give disse områder en mulighed?

Der er uafklarede spørgsmål om, hvilken placering de traditionelle, traditionsrige og, synes jeg, ganske udmærkede lyttermøder skal have i forhold til programrådene. Ved lyttermøderne har man gennem årene kunnet samle brede kredse i befolkningen, ikke knyttet til bestemte organisationer, til almindelig diskussion om programvirksomheden. Hvorledes skal forholdet mellem de nye programråd og disse lyttermøder være? Jeg vil gerne sige, jeg mener, disse lyttermøder fortsat bør bestå.

Jeg er tilhænger af decentralisering, men jeg frygter for, at programrådene kan komme til at gøre mere skade end gavn. Den virkelige bestræbelse på decentralisering skal bestå i, at man stiller større midler til rådighed for provinstjenesten, at man i prioriteringen i Danmarks radio i praksis viser, at der her er en vilje til at foretage en decentralisering, når det drejer sig om at stille mandskab til rådighed og teknik til rådighed for provinsafdelingerne.

Der er så mange uklarheder i forbindelse med programrådene, at jeg ikke kan lade være med i den tolvte time og måske desværre forgæves at opfordre andre partier til at tilslutte sig et forslag om, at man udsætter iværksættelsen af disse bestemmelser i radioloven. Jeg har set, at Amtsrådsforeningen har kritiseret disse bestemmelser, har ytret stor betænkelighed ved deres ikrafttræden, fordi det er så uklart, hvorledes programrådene skal fungere. Jeg noterede mig også hr. Orla Møller, som sagde, at det var nemt nok at udpege sådanne programråd, uden egentlig at give nogen som helst anvisning på, hvorledes de skulle sammen sættes sådan mere konkret og kontant.

Hvorledes kan man bidrage til at forbedre programvirksomheden? Ja, programvirksomheden tilrettelægges jo af medarbejderne. De enkelte udsendelser planlægges, gennemføres, optages og udsendes af medarbejderne, og derfor er institutionens personale-

politik selvfølgelig helt central ved vurderingen af programkvaliteten. Jeg synes, det er rigtigt, at man i Danmarks radio har ansættelsessystemer, der giver en betydelig sikkerhed imod opsigelse, og også har lønforhold, som sikrer de ansatte en rimelig aflønning. Dette er nødvendigt, hvis man skal skaffe kvalificerede medarbejdere, som med en vis tryghed også kan begive sig ind i det at lave kontroversielle og kvalificerede udsendelser.

Men jeg vil gerne rejse det spørgsmål, om man ikke i personalepolitikken burde søge at opnå en større smidighed ved udnyttelse af medarbejderne. Søge at give mulighed for, at medarbejderne kunne anvendes i flere afdelinger, flyttes fra ét sted til et andet, fordi netop det i stillinger som inden for radioarbejde, hvor meget afhænger af engagementet og inspirationen, kan være farligt for medarbejderne selv og deres evner til at producere udsendelser at gro for fast. Det er klart nok fristende, og vi kender det jo i alle systemer, for medarbejderne selv at søge sig en så fast placering som muligt, men det kan ikke for virksomheden som helhed være noget rigtigt system, at samme medarbejdere i årevis kan sidde og betjene ganske bestemte stofområder. Det vil være en programmæssig fordel med omflytninger for ad den vej at skabe en så smidig, og jeg vil godt sige inspirerende personalepolitik som muligt. Det skal selvfølgelig gå hånd i hånd med, at man til stadighed har et varieret tilbud af uddannelsesmuligheder for medarbejderne.

Jeg vil også gerne pege på, at det ville være ønskeligt, hvis Danmarks radio åbnede sig noget mere over for publikum. Jeg tænker her på, at man åbnede sig mere over for indslag af ikke-professionelle, der med professionel vejledning kunne inddrages i radioarbejdet, at man inddrager mennesker med noget på hjerte i større omfang, giver dem lejlighed til at udtrykke sig under professionel vejledning, så at det tekniske resultat bliver forsvarligt.

Jeg har set, at den nye næstformand, hr. Erik Andersen, har været inde på betragtninger af denne art; hr. Arne Christiansen var her sidst inde på betragtninger over, hvorledes man i Danmarks radio også burde bestræbe sig på at behandle almene problemer sådan, at det var muligt for meget store